

ירושלים, ט"ו חשוון תשפ"ו, 06 נובמבר 2025
מס' מכתב: 027-99-2025-010524
(בתשובה נא לציין מס' מכתבנו)

ד"ר גיל לימון
המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי)

שלום רב,

הנדון: התייחסות לטענות בדבר ניגוד עניינים של היועצת המשפטית לממשלה - פניות ציבור
ועתירה לבג"ץ 3545-11-25

1. הועברו לטיפולי על ידך פניות ציבור שהופנו אל היועצת המשפטית לממשלה, ובהן טענות לניגוד עניינים במילוי תפקידה של היועצת המשפטית לממשלה בנוגע לחקירת הדלפת הסרטון בפרשת שדה תימן:

א. ח"כ אביחי בוארון טען כי היועצת מצויה בניגוד עניינים ועליה למשוך את ידה מעניין זה, עקב המעורבות הקודמת שלה במתן עדכונים לבית המשפט אודות בדיקת ההדלפה, עדכונים שנמצאו לטענתו כשקריים.

ב. עורך דינם של שניים מהנאשמים בפרשת שדה תימן, ציין כי קיימים קשרי עבודה הדוקים בין היועצת ובין הפצ"רית וכי הייתה ליועצת מעורבות ישירה בבדיקת ההדלפה, תוך התנגדות להעברת הבדיקה לגורם חיצוני. עוד נטען, על בסיס פרסומים, כי היועצת נפגשה עם הפצ"רית יום לאחר הדלפת הסרטון. לטענתו, בנסיבות אלו יש יסוד סביר להניח שהמשטרה תחייב את חקירת היועצת (גם אם לא תיערך חקירה באזהרה).

ג. בפניה נוספת של אזרח בשם טל סמו, הוצגו טענות דומות לאלו האמורות לעיל. אציין כי פניה אחרת, של עו"ד יצחק בן בשם ארגון חננו, נסובה על טענות אחרות לניגוד עניינים, שאינן קשורות לענייננו.

2. בהמשך, הועברה אלי על ידי מנהל מחלקת בג"צים עתירה שהוגשה על ידי ח"כ אביחי בוארון וארגון לביא בנושא (בג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון נ' היועצת המשפטית לממשלה).

3. לצורך גיבוש מענה לפניות הנ"ל ולעתירה, ובהמשך לשיחות לרבות שיח ושיג מקצועי, בחנתי האם קיים חשש לניגוד עניינים בכל הנוגע לתפקידה של היועצת המשפטית לממשלה בליווי החקירה.

רקע נורמטיבי

4. בהתאם לכללים הנהוגים בשירות המדינה, בסמכות היועץ המשפטי למשרד לקבוע האם עובד משרד המשפטים מצוי במצב של ניגוד עניינים, בין אם על רקע עניין אישי או מוסדי (ראו פרק 13.6 לתקשי"ר, הנחיית היועצת המשפטית לממשלה מס' 1.1555). הנחיות אלה, כמו גם הפסיקה בעניין עליה נרחיב בהמשך, מסדירות את הכללים לבחינת קיומו של ניגוד עניינים, ובמידת הצורך את הפתרונות אותם ניתן ליישם (ראו בין היתר פסקאות 26-29 להנחיה 1.1555 הנזכרת, וראו גם את דו"ח הצוות לחשיבה מחודשת בהיבטי ניגוד עניינים). בהתאם, הסדרי ניגוד העניינים של כלל עובדי משרד המשפטים ובהם היועצת המשפטית לממשלה, מטופלים על ידי הלשכה המשפטית של המשרד.

5. העקרון האוסר על עובד ציבור להימצא במצב ניגוד העניינים הוא מעקרונות היסוד של המשפט הציבורי בישראל. הוא נועד למנוע מצב שבו שיקול הדעת של עובד הציבור ייפגע עקב עניינים אחרים, והוא מסייע לשמור על אמון הציבור ברשויות המינהל, תוך הבטחת קיום ונראות של מנהל תקין. הכלל הוא מניעתי וצופה פני עתיד, ותכליתו "למנוע את הרע בטרם יארע". ראו, בין היתר: הנחיה 1.1555 פסקה 5. וכן ראו: בג"ץ 531/79 **סיעת הליכוד נ' מועצת עיריית פתח תקווה**, פ"ד לד(2) 566 (1980), פסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) א' ברק; בג"ץ 3056/20 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה** (ניתן ביום 25.3.2021); בג"ץ 54321-03-25 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל** (ניתן ביום 21.5.2025), פסקה 72 לפסק דינו של כב' הנשיא יצחק עמית; בג"ץ 6299/21 **עמותת עורכי דין לקידום מנהל תקין נ' מועצה מקומית כעביה טבאש חג'אג'רה**, ניתן ביום 8.11.2023;

6. בשים לב לכך שכללי ניגוד העניינים הם כללים מניעתיים, הטוען לניגוד עניינים אינו נדרש להוכיח שהחלטה מסוימת אכן התקבלה במשוא פנים או מתוך שיקולים זרים, אלא יש להראות, בהסתברות הנדרשת, קיומו של פוטנציאל אובייקטיבי לקיומו של ניגוד עניינים ולקבלת החלטה כאמור.

קרי, מבחן הפוטנציאל ולא מבחן התוצאה. ראו בין היתר: בג"ץ 3056/20, בג"ץ 2053/21; בג"ץ 1993/03. וכן ראו בעניין זה פסקה 34 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בבג"ץ 37830-08-24 **מכון לואיס ברנדייס נ' ממשלת ישראל** (ניתן ביום 12.5.2025):

"אם כן, בהתאם לדיני ניגוד העניינים אין כל צורך להניח כי בעל משרה שלטונית יעשה את מלאכתו רמיה במעלה הדרך. הקושי מתעורר הרבה קודם לכן. יש לשמור על מעמדם העצמאי של דיני ניגוד העניינים, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה. מנקודת מבטי, די לנו בכך שעל-פי המבחנים המבוססים בהלכה הפסוקה נוצר בענייננו מצב שבו יש אפשרות ממשית או חשש סביר לניגוד עניינים."

התשתית העובדתית

7. להלן התשתית העובדתית כפי שעולה מההליכים שהתנהלו עד כה בקשר לפרשת הדלפת סרטון פרשת שדה תימן בבג"ץ, לרבות מתוך כתבי הטענות ופסקי הדין בהליכים אלה:

א. ביום 6.8.2024, זמן קצר לאחר פרוץ חקירת פרשת שדה תימן על ידי צה"ל, פורסם בכלי התקשורת סרטון הכולל, לכאורה, תיעוד של פגיעה בעציר ביטחוני. נוכח הדלפת הסרטון, פתחו רשויות האכיפה בצה"ל בבדיקה פנימית ביחס לאירוע ההדלפה.

ב. בהמשך לכך, הוגשו עתירות (בג"ץ 33366-09-24 ובג"ץ 34183-10-24) בבקשה כי בית המשפט יורה על כך שהבדיקה הפנימית שצה"ל נדרש לבצע, לא תנוהל על ידי הפרקליטות הצבאית. בדיון בעתירות שאוחדו, מסרה המדינה כי אירוע ההדלפה נבדק על ידי צוות בראשות סגן הפצ"רית (שלא היה מעורב בחקירת פרשת שדה תימן), והודגש כי הוא עומד בקשר עם היועצת המשפטית לממשלה בכל הנוגע לטיפול בעניין. במהלך הדיון בעתירות אלה, המליץ בית המשפט כי הליך הבדיקה יהיה כפוף לפיקוח של היועצת המשפטית לממשלה. לאחר הדיון, עדכנו המשיבים כי מבלי להטיל דופי במערכת אכיפת החוק הצבאית, בדיקת הצוות בעניין זה תפוקח על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), וכי על ההחלטה ניתן יהיה להגיש ערר ליועצת המשפטית לממשלה כמקובל. לאחר מתן העדכון על מנגנון הבדיקה הני"ל, הורה בית המשפט העליון על מחיקת ההליך, תוך פסיקת הוצאות לטובת העותרים, לאחר שמצא כי נכונותם של המשיבים לקבוע מנגנון כמתואר מקהה את הקשיים שעליהם הצביעו העותרים ביחס לאופן הבדיקה (פס"ד ניתן ביום 2.2.2025).

ג. בחלוף מספר חודשים בהם לא הושלמה עבודת הבדיקה, הוגשה עתירה נוספת (בג"ץ 74998-08-25 **בחרנו בחיים (ע"ר) נ' היועץ המשפטי לממשלה**) בבקשה כי בית המשפט יורה על העברת הטיפול בבדיקה ביחס למקור ההדלפה לגורם חיצוני לפרקליטות הצבאית, או לחילופין, יורה על השלמת בדיקת הצוות. במסגרת תגובה לעתירה מיום 16.9.2025 נמסרה החלטת צוות הבדיקה, שהושלמה ביני וביני. בהחלטה נקבע כי "בשים לב לתשתית הראייתית שנאספה בבדיקה המקדימה המעמיקה, נמצא כי אין בסיס להמשך טיפול במישור הפלילי. בראש ובראשונה, לא נמצאה ולו אינדיקציה ראשונית המצביעה על מקור העברת המידע. כמו כן, התוחלת לביסוס תשתית ראייתית מפלילה בכלי חקירה נמוכה ביותר ואין בנמצא פעולות חקירה קונקרטיות שאותן ניתן לבצע והטומנות בחובן פוטנציאל ממשי לקידום הבדיקה הפלילית". עוד צוין בהחלטת הצוות כי "על הבדיקה פיקח המשנה לפרקליט

המדינה (תפקידים מיוחדים), עו"ד אלון אלטמן. מהלך הבדיקה, ממצאיה וההחלטה שבנדון הן על דעתו".

ד. בעוד הליך זה תלוי ועומד, הודתה הפצ"רית, במסגרת הודעה שנמסרה לרמטכ"ל ביום 31.10.25, כי היא זו שאישרה את מסירת הסרטון לתקשורת. כמו כן, התפרסם בכלי התקשורת ביום 2.11.2025, כי במסגרת אירוע שבו אבד הקשר עם הפצ"רית ואף עלה חשש לשלומה, הטלפון הסלולרי שלה – אבד.

8. לאור התפתחות האירועים הנ"ל, נעצרה הפצ"רית לחקירה, וכן נעצרו ונחקרו גורמים נוספים בפרקליטות הצבאית. ככל הידוע לנו, החקירה נסובה בשלב זה על הדלפת הסרטון ועל מכלול הצעדים שנקטו להסתרת ההדלפה. בשלב מוקדם זה, האפשרויות החקיריות הן רחבות מאוד, ולא ידוע אם המשטרה בהכרח תבקש לזמן לעדות את היועצת המשפטית לממשלה בעצמה או מי מטעמה, כטענת הפונים והעותרים. יחד עם זאת, חקירה משטרתית היא דינמית מטבעה, ואין לדעת מי הגורמים אשר יידרשו לעניין בעתיד, בהתאם להתפתחויות החקיריות.

חשש לניגוד עניינים בהתפתחויות עתידיות של החקירה

9. במסגרת חקירה משטרתית חשובה ורגישה מעין זו, התפקיד של היועץ המשפטי לממשלה ושל פרקליטות המדינה הוא פיקוח על הליך החקירה. במסגרת זו, יש לגורם המלווה השפעה על כיווני החקירה, ועל הצורך בהשלמות חקירה ויש לו סמכות לאשר הליכי חקירה מיוחדים. הגורם המלווה עשוי לקבוע, יחד עם רשויות החקירה, האם מסתמן קיומו של בסיס לאישום פלילי, מי הגורמים הרלוונטיים למתן עדות לצורכי החקירה, גם אם אין בסיס לחשדות ביחס למעשיהם, ואילו פעולות חקירה יש לנקוט בכדי לברר זאת. לגורם המלווה יש אפוא אפשרות להשפיע באופן רחב על הנרטיב החקירתי – עליו להגדיר על פי מיטב שיפוטו המקצועי לאילו כיוונים יש לפתח את החקירה, ולאשר פעולות חקירה מיוחדות.

10. כאמור, נכון למועד זה, לא ניתן לברר עד תום את הטענות שהועלו במסגרת הפניות שהועברו אלינו, באופן שיכול להפריך אותן או לבסס אותן מבחינה עובדתית. כל עוד מתנהלת חקירה משטרתית, נראה כי לא יהיה זה נכון לערוך במקביל בירור של העובדות שעליהן נסובו הטענות. המשטרה מצויה עדיין בשלב איסוף הראיות והאינפורמציה, ולהבנתנו, ממילא אין דרך לקבוע באופן ודאי מי יוזמן לחקירה ואם תידרש עדותה של היועצת. כך או כך, לא ראינו מקום להתערב בעבודת החקירה רק בכדי להכריע בשאלת ניגוד העניינים.

11. ייאמר עם זאת, כי הפערים העובדתיים על בסיס המידע הגלוי מדברים בעד עצמם, ומהם ניתן ללמוד במידה מסוימת על כיווני החקירה שעשויים להיבחן בעתיד. הפצ"רית נטלה אחריות אישית על הדלפת הסרטון, ואולם האירועים שבהם נעלם המכשיר הסלולרי שברשותה

מותירים סימני שאלה. קיימת אפשרות שמעשה ההדלפה נותר מוסתר בקרב מעגל מצומצם של אנשים בפרקליטות הצבאית, אך לצד זאת קשה להתעלם מהחשש שמספר הגורמים המעורבים היה רחב יותר. לא מן הנמנע אפוא כי לצד בדיקת ההדלפה עצמה, תשקול המשטרה לחקור האם צוות הבדיקה ידע או העלים עין באשר לאפשרות שהפצ"רית מעורבת בהדלפה. ככל שיתבסס הצורך בכיוון חקירה זה, ייתכן שיעלה צורך לחקור גם את מי שפיקח על עבודת צוות הבדיקה, ולא ניתן להפריך את האפשרות שיעלה צורך בתשאול של היועצת והגורמים מטעמה שאמורים היו לפקח על הבדיקה.

12. אם כן, השאלה מהם כיווני החקירה המתבקשים כעת וכיצד יש לנווט את החקירה היא בעלת השפעה מכרעת על גורל התיק ועל פוטנציאל ניגוד העניינים. משעה שהיועצת המשפטית לממשלה אמונה על ליווי החקירה מראשיתה, ובכלל זה מנחה את הצדדים באשר לכיווני חקירה ולהחלטה מי הם הגורמים הרלוונטיים המעורבים אשר נדרשת חקירתם או עדותם, הרי שקיים חשש כי היא זו שתידרש להחלטה אם להרחיב את החקירה לשאלות נוספות ובאיזה היקף. בין השאלות שעשויות להיות רלוונטיות – האם בדיקת ההדלפה נערכה באמות מידה ראויות או תוך עצימת עיניים, האם הפיקוח על בדיקה זו נערך כיאות, ומה הממשק שהתקיים בין המשנה לפרקליט המדינה לבין היועצת המשפטית לממשלה. ייתכן שיימצא כי כיוון חקירה זה אינו רלוונטי, אך גם החלטה זו תהא מבוססת על ניתוח הראיות תוך הפעלת שיקול דעת של הגורם המלווה, ביחד עם גורמי חקירה המונחים על ידו.

13. מיותר לומר כי לחקירה הנדונה יש חשיבות יוצאת דופן לצורך שמירה על אמון הציבור במערכות אכיפת החוק. מדובר על סיטואציה חריגה, שבה הפצ"רית, הנמנית על גורמי אכיפת חוק הבכירים ביותר במדינה, חשודה לא רק בהדלפה, אלא ככל הנראה גם בשיבוש של הליכי הבדיקה ושל הליכי החקירה שלה עצמה. כפי שעולה מהמידע שהתפרסם אודות החקירה, אף לא מדובר באדם אחד שסטה מן השורה, אלא ברשת של מספר אנשים שכפי הנראה חשודים במעורבות בהדלפה או בשיבוש ההליכים. פעולות אלה מערערות כשלעצמן את אמון הציבור במערכת אכיפת החוק. בכדי לשקם את אמון הציבור, יש להבטיח חקירה עצמאית ואמינה שתבחן, ללא כל מראית עין של ניגוד עניינים, מהו היקף הנזק של פרשה זו, והאם מעורב בה מעגל רחב יותר של גורמים נוספים. במצב דברים זה, אין זה מן הנמנע שהגורם המלווה יידרש להחליט כיצד להתייחס למעורבות של היועצת או מי מטעמה על הליכי הבדיקה של ההדלפה, והיועצת המשפטית לממשלה בעצמה אינה יכולה להיות זו שתאשר שבדיקה כזו אינה נדרשת לפי חומר הראיות.

14. לצד זאת נציין כי גם אם במסגרת החקירה יתברר שהחשודים הם אנשי הפרקליטות הצבאית בלבד, ושהם הונו את פרקליטות המדינה ואת היועצת המשפטית לממשלה, יהיה על רשויות החקירה לאסוף עדויות וממצאים באשר לשיח שהתקיים בין הצדדים ובמסגרתו הועבר המידע השגוי – עדויות וממצאים שיהפכו לחומר חקירה. בה בעת, הגורם המלווה יידרש לבחון את גירסאות הנחקרים, ולא מן הנמנע שאלו ינסו לצייר באופן שונה את חלקם בפרשה ויציגו טענות ביחס לפרקליטות וליועצת המשפטית לממשלה, טענות שלכל הפחות יצריכו בדיקה והתייחסות.

15. למותר להעיר כי אדם שיצטרך לתת עדות בפרשה, גם אם אינו חשוד בדבר, אינו יכול להיות חשוף למכלול של חומרי החקירה, ובוודאי אינו יכול להיות אחראי על ניהול החקירה או אפילו להשתתף בה או ללוות אותה. מעורבות כזו עלולה להפחית את המשקל הראייתי של עדותו ואולי אף לאיין אותה, שכן בהליך הפלילי היא תוצג בצדק ככזו שמשקפת את הנרטיב של התביעה והיא לא תתקבל כעדות אובייקטיבית. ניגוד עניינים יכול להתעורר אפוא בכל מקרה שבו יש לגורם המלווה מעורבות קודמת באירועים הנחקרים, ולא רק כאשר יש חשש כי החשד יופנה אליו.

יישום המבחן לקיומו של ניגוד עניינים

16. אם כך, גם אם ניתן היה לסבור כי בשלביה הכה מוקדמים, אין מניעה כי החקירה תלווה על ידי היועצת המשפטית לממשלה, או גורם אחר שהייתה לו מעורבות באירועים בשלב קודם, הרי שהליווי על החקירה יהיה מוגבל ולא ניתן יהיה להתייחס למעורבות האישית של אותם גורמים. גם אם לא ידוע אם תידרש הרחבה של החקירה ביחס אליהם עם התפתחותה, מנקודת מבט צופה פני עתיד – לא ברור כיצד ניתן יהיה להתמודד עם סוגיה זו בדיעבד מבלי שיתעורר חשש לניגוד עניינים ממשי בניהול שלביה המוקדמים של החקירה. **לפיכך, הדרך הנכונה והאחראית בשלב זה היא יצירת ריחוק והימנעות של הגורמים המעורבים באירועים הנחקרים.**

17. מסקנה זו מתבקשת כיוון שבאופן טבעי גורם ששמו נקשר לאירועים נחקרים ולו באופן עקיף, עשוי להיות לו עניין רב להבטיח כי החקירה לא תטיל דופי במעשיו. גם אם אכן לא נפל כל דופי כאמור, הרגישות האישית היא מובהקת, והיא עלולה להגביר את החשש לניגוד עניינים.

18. נזכיר כי המבחן לקיומו של ניגוד עניינים הוא במבט צופה פני עתיד ולא בדיעבד. הכלל האוסר על ניגוד עניינים נועד למנוע את הרע בטרם יארע, ואין הכרח שהטיית שיקול הדעת תתרחש בפועל. גישה זו נועדה למנוע מראש פגיעה באמון הציבור ונועדה על מנת להבטיח עצמאות מקצועית ותקינות ההליך.

19. כאמור, מדובר בתיק שיש לו רגישות ציבורית מיוחדת, הן על רקע האופי הקשה של העבירות לכאורה בתיק שבמסגרתו נעשתה ההדלפה והרגישות של עבירות אלו ופרסומן, במישור הציבורי ואף במישור הבינלאומי, והן על רקע החשדות החריגים המופנים כעת כלפי הפצ"רית ואנשיה, חשדות שיש בהם כשלעצמם בכדי לערער את אמון הציבור במערכת המשפט בכלל, ובגורמי אכיפת החוק בפרט. על רקע זה, יש לתת משקל משמעותי לשיקול של השמירה על אמון הציבור במערכת אכיפת החוק. דווקא בהליך כזה, חשוב מאוד להבטיח כי המערכת תפעל באופן אובייקטיבי, ולנטרל את החשש לניגוד עניינים בטרם ייווצר, גם אם אין ודאות בשאלה אם ייווצר. התעלמות מהרגישות הזו עלולה לגרום נזק בלתי הפיך, ונקיטת גישה זהירה ומרוסנת מגינה מראש על תקינותו של הליך רגיש זה.

20. יודגש שוב כי עמדה זהירה זו אינה מבטאת קביעה לגופו של אדם ואף לא רמז להטלת דופי. כל מטרתה היא למנוע מצב עתידי אפשרי, אשר במקרה שיתממש, יהיה קשה ואף בלתי אפשרי לרפאו בדיעבד. וממה נפשך – אם יימצא כי החשש היה לשווא ולא יתממש בפועל, לא נגרם כל נזק בעצם הזהירות שננקטה. לעומת זאת אם לא ננקטו צעדים זהירים מראש והחשש יתממש, ייגרם נזק מהותי. בנסיבות בהן עסקינן בעניין ספציפי, שאין בו כדי לפגוע בביצוע תפקידו של בעל התפקיד, ואין בהימנעותו הנקודתית כדי לרוקן תפקידו מכל תוכן, בעוד קיימת אפשרות להעברת האחריות בעניין לגורם אחר, נראה כי עדיפה הגישה הזהירה המוצעת.

21. אשר לזהות הגורמים שמעורבותם עשויה לעורר חשש לניגוד עניינים, ולו באופן פוטנציאלי – מפסק הדין בבג"ץ 33366-09-24 עולה כי: א) בשלב ראשון הוצהר כי סגן הפצ"רית והצוות בראשותו מלווים על ידי היועצת המשפטית לממשלה; ב) בהמשך נקבע שסגן הפצ"רית וצוותו יפוקחו על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) וזאת מטעם יועצת המשפטית לממשלה. לא ראינו לנכון לקבוע כי ניגוד העניינים מתמקד רק אצל המשנה לפרקליט המדינה. כפי שהוסבר בפסק הדין האמור, בשלבים מוקדמים הייתה מעורבות ישירה של היועצת המשפטית לממשלה, והיא זו שנושאת באחריות הכוללת להליך הבדיקה. נראה אפוא כי החובה להימנע ממעורבות בחקירה מופנית, בשלב זה, הן כלפי היועצת המשפטית לממשלה והן כלפי המשנה לפרקליט המדינה (ומטבע הדברים, כל מי שהיה מעורב מטעמים). ככל שישנם גורמים נוספים שהיו מעורבים בפועל, ובאופן משמעותי, בליווי הליכי הבדיקה של הצוות בראשות סגן הפצ"רית, חובת ההימנעות תחול גם עליהם ועליהם לדווח על כך לח"מ לצורך מתן חוות דעת ובמידת הצורך עריכת הסדר למניעת ניגוד עניינים.

סיכום

22. בהתאם לאמור לעיל, באנו לכלל מסקנה כי **בשלב זה על היועצת המשפטית לממשלה להימנע מלהשתתף בליווי ופיקוח על החקירה המתנהלת כעת**, נוכח הזיקה האפשרית של החקירה להליך בדיקת ההדלפה שעל הפיקוח עליו הייתה אמונה. מסקנה דומה מתבקשת גם לגבי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), שפיקוח על הליך הבדיקה האמור מטעם היועצת המשפטית לממשלה.

23. **וידגש שוב כי אין בעמדה זהירה זו בשום אופן כל הטלת דופי או נקיטת עמדה ביחס למעורבותה של היועצת המשפטית לממשלה בהליך, אלא כל מטרתה להבטיח את עצמאות הליך החקירה, אף אם במראית פני הדברים.**

24. עמדה זו תעמוד בתוקפה כל עוד אין שינוי ביחס לתשתית העובדתית המפורטת לעיל. כמובן שככל שיחולו התפתחויות או שיתבררו עובדות נוספות ניתן יהיה לשוב ולבחון את הדברים.

בברכה,

יעל קוטיק, עו"ד
היועצת המשפטית למשרד

יעל טייב, עו"ד
סגנית היועצת המשפטית למשרד

העתק:

לשכת היועצת המשפטית לממשלה
לשכת פרקליט המדינה
עו"ד ענר הלמן, מנהל מחלקת בג"צים